

יבמות טו

ניסיון 3 לענות על השאלה האם בית שמאי עשו/לא עשו כדבריהם: תא שמע דאמר רבי יוחנן בן נורי: היאך הלכה זו רווחת בישראל? נעשה כדברי ב"ש, הולד ממזר לדברי ב"ה! נעשה כדברי ב"ה, הולד פגום לדברי ב"ש! בואו ונתקן להן לצרות, שיהו חולצות ולא מתייבמות; לא הספיקו לגמור את הדבר, עד שנטרפה השעה; א"ל רשב"ג: מה נעשה להם לצרות הראשונות מעתה?

- אי אמרת בשלמא עשו, היינו דקאמר מה נעשה
- אלא אי אמרת לא עשו, מאי מה נעשה?
- דחיית התשובה: אמר רב נחמן בר יצחק: לא נצרכה אלא לצרה עצמה, ומה נעשה - הכי קאמר: הנך צרות דבי"ה לבי"ש היכי נעביד להו? ליחלצו, מימאסי אגבריהו! וכי תימא לימאסן, (משלי ג') דרכיה דרכי נואם וכל נתיבותיה פופ.

ניסיון 4 לענות על השאלה האם בית שמאי עשו/לא עשו כדבריהם: ת"ש, דא"ר טרפון: תאבני, מתי תאב צרת הבת לידי ואשאנה!

דחיית ההוכחה: אימא: ואשיאנה לזר.
קושי על הדחייה: והא תאבני קאמר! משמע שרוצה לעשות משהו בניגוד לכלל ולא לפי בית הלל!
תירוץ: לאפוקי מדרבי יוחנן בן נורי.

ניסיון 5 לענות על השאלה האם בית שמאי עשו/לא עשו כדבריהם: ת"ש: מעשה בכתו של רבן גמליאל שהיתה נשואה לאבא אחיו, ומת בלא בנים, וייבם רבן גמליאל את צרתה!
דחיית ההוכחה: ותסברא? רבן גמליאל מתלמידי ב"ש הוא? אלא, שאני בתו של רבן גמליאל, דאילונית הואי.

קושי על הדחייה: הא מדקתני סיפא, אחרים אומרים: בתו של רבן גמליאל אילונית היתה, מכלל דתנא קמא סבר: לאו אילונית היתה!
תירוץ 1: הכיר בה ולא הכיר בה איכא בינייהו.
תירוץ 2: כנס ולבסוף גירש איכא בינייהו.
תירוץ 3: יש תנאי בביאה איכא בינייהו.

אחרים	תנא קמא	
היא היתה איילונית והוא הכיר בה מההתחלה – ובכל אופן אינה פוטרת צרתה	רק אם לא הכיר בה מההתחלה שהיתה איילונית, הקידושין בטלים למפרע והיא אינה פוטרת צרתה	הכיר בה ולא הכיר בה
אפילו כנס ולהבין גרש פוטרת צרתה. הסיבה שלא פטרה צרתה היתה מסיבה אחרת – כי היתה איילונית	כנס ולבסוף גרש אינה פוטרת צרתה – וכך היה	כנס ולבסוף גירש
אפילו כשיש תנאי, אין אדם עושה בעילתו בעילת זנות והקידושין חלים. הסיבה שלא פטרה צרתה היתה מסיבה אחרת – כי היתה איילונית.	יש תנאי אפילו אחר ביאה ואם כן, אין קידושין אם לא התקיים התנאי	יש תנאי בביאה

קושי על השיטה שבית שמאי לא עשו כדבריהם: מתיב רב משרשיא: מעשה בר' עקיבא שליטת אתרוג באחד בשבט, ונהג בו כ' עשורין, אחד כדברי ב"ש ואחד כדברי ב"ה, ש"מ: עשו! תירוץ: ר' עקיבא גמריה אסתפק ליה, ולא ידע אי ב"ה באחד בשבט אמור, או בט"ו בשבט אמור.

עוד קושי על השיטה שבית שמאי לא עשו כדבריהם: מתיב מר זוטרא: מעשה וילדה כלתו של שמאי הזקן, ופיחת את המעזיבה וסיכך על גבי מטה בשביל קטן, ש"מ: עשו! תירוץ: התם, הרואה אומר לאפוש אויר קעביד.

עוד קושי על השיטה שבית שמאי לא עשו כדבריהם: מתיב מר זוטרא: מעשה בשוקת יהוא שהיתה בירושלים, והיתה נקובה למקוה, וכל טהרות שהיו בירושלים נעשים על גבה, ושלחו בית שמאי והרחיבוה, שבית שמאי אומרים: עד שתיפחת ברובה, ותנן: עירוב מקואות - כשפופרת הנוד בעוכייה ובחללה, כשתי אצבעות חוזרות למקומן; שמע מינה: עשו! תירוץ: התם, הרואה אומר לאפוש מיא הוא דקא עביד.

